

24. May. 1846

FACTS

Date:

24. May. 1846

Page number:

Dagbog G, side 32-33

TRANSCRIPTION

24 May 46 Florenz.

Igaar var der en stor Fest paa Cascino, men ved slige Lejligheder mærker jeg dog min Eensomhed. I den mylrende Mængde gik jeg taus og mørk, glad naar en Herre bad mig tænde ved min Cigar, eller naar jeg kunde vise den Opmærksomhed at rykke lidt tilside for Nogen, der vilde sidde hos paa den lave Muur, hvor jeg havde mit Sæde, og hvorfra jeg nød min æstetiske Glæde af Festen ved at betragte Alle tilstedeværende, Mennesker og Heste, som mine Modeller. –

Om 8 Dags Tid reiser jeg vel. –

Idag kom Brev fra Lorenz; han spaaer mig, naar jeg vil fortsætte min kunstneriske Stræben: at jeg skal blive en Steen i Bygningen, og ikke komme mellem Fyldekalken. – Gid han havde Ret; men naar jeg betragter den uhyre Masse af nette, talentfulde, elegante Productioner, som kommer frem, da synes det vanskeligt stundom at undgaae Middelmaadigheden. Jeg synes at have gjort Fremskridt, men Alt er behandlet, Alt er opløiet; hvem siger nu at en klodset Behandling af et Stof, som alt findes benyt- •33• tet paa en ziirlig, routineret Maade, at det tør have større Fortjeneste. Dog, det er kun øieblikkeligt, at sligt kan slaae mig, det er det visse Tegn paa Ægthed, at man har Lyst til at see om igjen paa et Kunstværk, og dem, jeg har Lyst til stedse at vende tilbage til, dem vil jeg nu som altid danne mig efter, saa faaet det gaae som det kan. – En af de store Hemmeligheder i Coloriten er maaske: Skyggernes Behandling; at kunne see og give Farve ligetil de største Dybder uden at blive sort. Der er talt saameget derom, og dog blev det mig først ret klart ved at see de gamle Venetianere; jeg har hos Paul Veronese seet, at hans dybeste Skygger vare kun brændt mørk Okker, man troer det slet ikke før man gaaer ligetil og netop undersøger, hvad Farver, der ere brugte. – Lad mig dog mindes dette ret levende! Halvskyggen kan gjerne være kold, graa o s v, kun i den egentlige Dybde vogte man sige for den sorte Farve, der saa let bliver død.

24 Maj Hb. Lerony

Igaar var der en stor Fest paa Casino, men
ved slige Leiligheder mæsker i Sj min Ensom-
hed. I den misglaende Mængde gik i taug
mick, glad naar en Klæde had mig tændt ved
min Lige, eller naar i kunde se den Opmark-
somhed at sykke lodt til side for Nogen, der vilde,
s. d. hos fraa den lave Maat, hvor i havde smit
Læde, y hæng fra i mid min æstetiske Glæde
af Fester ved at betragte alle tilstocksaende,
Mennesker y Klæde, som mine Modeller. —

Om 8 Dage Tid reiser i vel. —

I dag hem Brev fra Lerony; han spæer
mig, naar i vil fortsætte min kunstneriske
Stræben: at i skal blive en Steen i Byggin-
gen, og ikke komme mellem Fy (d. kalken).
Jeg har haardt Det; men naar i betragter
den vilige Mængde af net, Talerstjælde,
elegante Productioner, som kommer frem,
der synes det vanskeligt stundem at und-
gaas Midlensmædigheden. Jeg synes at have
gjort Faem skridt, men Alt er behandlet, Alt
er opløst; men ijer mig at en klædet
Behandling af et Hef, som alt findes berigt.

det paa en yndelig, vortiment Maade, at
det der have større Fortjeneste. Jeg, der
kun sieligheligh, at Skigt kan slaes mig, der
er det isre Tegn paa Aethed, at man har
lyst til at se en i paa paa A Kunstværk,
og dem, der har lyst til stede at vende tilbage
til, som vil der min som altid daerne mig
efter, saa faar det gaa som det kan.

En af de store Klemmeligheder i Colonien
er maaskee: Skibbernes Behandling; at kun
se se og gaa Farve ligetil de største Dybder
inden at blive sort. Der er talt saameget
derom, og jeg blev det mig først net hleth
sid at se de gamle Venetianere; der har her
Pavel Vironeri net, at hans dybeste Skibber
saa kun brændt mick Okker, man troer
det slet ikke for man gaaer ligetil og indtj
undersiger, hvad Farver, der ere brugte.
Lad mig dog minde dette net levende! Hle
skibber kan gaae saa held, gaa osv, kun
i den egentlige Dybde kofte man sig for
den rechte Farve, der saa let bliver død.